

Папа Бэнэдыкт XVI

Аснова нашага супакою – упэўненасць, што ў Езусе Хрысце мы сузіраем бляск аблічча Бога Айца, што мы сыны ў Сыне, і таму на дарозе жыцця мы знаходзімся ў такой бяспецы, як дзіця ў руках добрага і ўсемагутнага Айца. Бляск аблічча Пана над намі, які ўдзяляе нам супакой, – гэта праяўленне Яго бацькоўства. Пан накіроўвае да нас сваё аблічча, аб'яўляецца нам як Айцец і адорвае нас супакоем. У гэтым заключаецца сутнасць таго глыбокага супакою, “супакою з Богам”, які неразрыўна звязаны з верай і ласкай, як піша св. Павел да хрысціян у Рыме (пар.: Рым 5, 2). Нішто не можа пазбавіць вернікаў гэтага супакою, нават цяжкасці і жыццёвыя пакуты. Бо пакуты, досвед і цемната не знішчаюць надзею, а павялічваюць яе. Гэтая надзея на падводзіць, таму што “Божая любоў вылілася ў сэрцы нашыя праз Святога Духа, які нам дадзены” (Рым 5, 5).

Фрагмент разважанняў на навагодняй св. Імшы 2013, паводле польскай секцыі Radio Vaticano †

Кс. абп Тадэвуш Кандрусевіч

Прыклад Марыі заахвочвае нас у распачынаючымся Новым годзе кожны дзень выказваць нашу згоду з Божай воляй. Толькі тады ў нашым жыцці будзе прысутны Хрыстос, як Ён быў прысутны ў жыцці Марыі. Яго прысутнасць будзе змяняць нас, будзе

абагаўляць нас, будзе весці дарогай шчасця.

Фрагмент навагодняга казання 2013, паводле catholic.by

Брат Алоіз

Давер – гэта нешта большае, чым звычайнае пачуццё, Можна абдуманна сцвердзіць, што мы даверымся Богу. Каб падтрымаць гэтую пастанову, трэба, як і ў прыязнасці паміж людзьмі, прысвяціць сябе пошуку асабістай сувязі з Богам. Мы можам узмацняць яе, углядаючыся ў Хрыста. Калі Езус быў малады, Ён зрабіў самы важны выбар, які канчаткова надаў кірунак Яго чалавечаму існаванню. Ён поўнасцю даверыўся любові Бога. Ён давяраў Богу нават у хвіліны паражэнняў, якія таксама перажываў.

Фрагмент разважання на заканчэнне сустрэчы ў Рыме, 02.01.2013